

Edicions del País Valencià, S. A.
Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València-1.
Tel. (96) 352 48 69.

Provença, 324, 2n.
08037 Barcelona.

Impremta 1, pral.
07001 Ciutat de Mallorca.

**President del Consell
d'Administració:**
Rafael Mansanet.
Conseller Delegat:
Eliseu Climent.

Director:
Francesc Pérez i Moragon.
Redacció:
Adolf Beltran, Ferran Torrent, Vicent Partal,
Vicent Martí.

Documentació:
Enric Bellveser.
Correcció lingüística:
Vicent Sanchis.
Delegacions:
Xavier Andrés i Nadal Escrig (*Castelló de la Plana*).
Mercè Ibarz (*Barcelona*).
Miquel Martínez (*Alacant*).
Josep Rosselló (*Ciutat de Mallorca*).

Fotògrafs: Francesc i Ciscar, Vicent Gamir, Pau
Barceló, Francesc Cutillas.
Disseny i maquetació:
Casanova.
Logotip: Josep Hortoià.
Foto portada: Francesc i Ciscar.

Publicitat: Albert Peiró i Ortiz.

Impressió i fotocomposició: Foco-Berthe.
Cambriels, B. València. Tel. 365 61 00.

Col·laboradors: Joan Fuster, Vicent Ventura, Julià
Garcia Candau, Manuel Vicent, Ramon Barnils, A.
Solé, Joan F. Mira, Amadeu Fabregat, M. Vázquez
Montalbán, Oriol Domingo, Ernest Udina, Josep V.
Marqués, Quim Monzó, Ignasi Fiera, Josep Iborra,
Josep Piera, Ricard Blasco, Enric A. Llobregat,
Francesc de P. Burguera, Jaume Fuster, Jaume
Lorés, Antoni Serra, Josep M. Llompart, Gabriel
Janer Manilla, Isabel C. Simó, Manuel de Pedrolo,
F. Yvars, Vicent Aleixandre, Bernat Capó, J. J. Ro-
vira, Alfons Llorenç, Josep Aleixandre, Santiago
Pey, Manuel Costa, Maria Àngels Ull, Jordi Bigas,
V. Soler, M. A. Capmany, Manuel Pérez Montiel,
Emèrit Bono, Equip d'Estudis Urbanístics, Josep
Lacreu, Josep Pitarch, Manuel Bernardos, F. Garcia
Herraiz, J. V. Aliaga, Guillem Rausa, A. Garcia
Hernández, Joan Rendé, Joan B. Culla, Josep M.
Espinàs, Francesc Signes, Elena Merino, Salvador
Vercher, Vicent Marqués, Pilar del Burgo, Joana
Escubedo, Biel Mesquida.

**Direcció, redacció, administració, publicitat i
subscripcions:** Avda. Baró de Càrcer, 40, 13a.
46001 València. Tel. 352 48 69.
Dipòsit legal: V-853-1984.

EL TEMPS és un setmanari independent que re-
specta la llibertat d'expressió dels col·laboradors.
L'opinió de la revista queda només reflectida en
els articles editorials.

Des del Temps

Abusar del correu.

Don Manuel Fraga Iribarne ha tingut l'amabilitat, òbviament interessada, d'enviar-me una carta que comença així: «Estimado Dn. Francesc: me dirijo a Vd. para solicitar su colaboración y ayuda si, como supongo, comparte básicamente el ideario y actuación de los hombres y mujeres de Alianza Popular».

La veritat és que don Manuel Fraga ha arribat massa lluny en les seues suposicions sobre mi. Ara bé, com que vaig ser educat d'acord amb unes fórmules avui inusuals, però que respecte, em considere en l'obligació de contestar-li.

Pel que vaig descobrint cada dia, sóc un individu més aviat de dretes. Atribuir-me qualsevol relació amb l'ideari d'Alianza Popular és, però, abusi. Entre altres raons perquè, per damunt de tots els *hombres y mujeres* d'AP, es pot distingir, fàcilment i diàriament, caps i cares d'aquells que no s'obliden fàcilment. Enmig d'aquests caps i d'aquestes cares hi ha els seus, senyor Fraga.

Com que he estat des de molt jove —potser des de massa jove— lector de diaris i espectador de nodos i teli-diaris, he pogut seguir amb l'inte-

rés natural la trajectòria que l'ha dut, a vosté, senyor Fraga, d'un cantó a l'altre de la política, del totalitarisme a la democràcia, sense confessar mai que abans s'havia equivocat. I això, senyor Fraga, és molt gros.

Vosté ha suposat sempre —fixe's que li dic: sempre— que tots compartien el seu pensament. Abans ho suposava perquè el franquisme li donava els mitjans de coacció suficients per a impedir-nos expressar el que pensàvem, els altres. Ara, perquè està vosté tan imbuït de la seua importància, tan convençut del seu caràcter carismàtic, que es pensa tenir sempre raó. La raó.

Jo estic fart de veure'l sempre de cara, senyor Fraga. Vestit de falangista, vestit de Goebbels, vestit de policia, vestit amb meyba d'intrèpid banyista a Palomares, vestit de caçador de galls salvatges o de Cànovas del Castillo. *Aunque la mona...* No cal que li acabe el refrany, distingit senyor, però sí que pose punt final a aquesta resposta. Si li sembla, no em torne a escriure i, sobretot, no em torne a demanar diners, que prou fantasies seues hem pagat ja, entre tots.

Ben atentament, etcètera.

Castelar

José Oneto acaba de publicar «un documento novelado sobre los secretos del segundo año del gobierno socialista». El llibre té com a apèndix una llarga entrevista amb Felipe González, que permet seguir l'estil fraseològic de l'actual habitant de la Moncloa. Per exemple, parlant de les negociacions amb ETA, González diu, ni més ni menys: «Soy capaz de hacer un esfuerzo de cultura jurídica anglosajona, es decir, oiga usted, que esta situación no continúe

depende más de usted que de mi; cuando usted diga que para el carro, en ese momento, yo estoy dispuesto a estudiar cómo le reinsero socialmente, pero tiene que decir que para el carro, si no, toda la batería del Estado la tendré en marcha permanentemente».

Llegiu tot això en andalus, si us plau, però, sobretot, repetiu algunes vegades això de «l'esforç de cultura jurídica anglosaxona». Deliciós.

Francesc Pérez i Moragon